

تأثیر مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از سرقت احشام مورد مطالعه: شهرستان اسلام آباد غرب سال ۸۸-۹۰

تاریخ پذیرش: ۹۳/۶/۱۵

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۱۰

محمد جعفری^۱، حمیدرضا اکبری^۲

از صفحه ۳۵ تا ۵۶

چکیده

زمینه و هدف: روند رو به رشد افزایش سرقت احشام تهدیدی اساسی برای شرایط اقتصادی- معیشتی روستاییان در نواحی مرزی از جمله منطقه اسلام آباد غرب ایجاد نموده است. آنچه که نیروی انتظامی در این راستا می‌تواند به عنوان یک اقدام ضروری انجام دهد، تلاش برای افزایش میزان مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام است. تحقیق حاضر با هدف بررسی نقش مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از سرقت احشام در شهرستان اسلام آباد غرب انجام شده است.

روش شناسی: این پژوهش از نوع تحقیقات کاربردی است که به صورت کمی و با شیوه پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را دو طیف روستاییان به تعداد ۶۵ هزار نفر با حجم نمونه ۳۱۰ نفر و فرماندهان انتظامی به تعداد ۱۵ نفر تشکیل می‌دهند. متغیر مستقل، مفهوم مشارکت مردمی و متغیر وابسته، مفهوم پیشگیری از سرقت احشام با دو بُعد پیشگیری اجتماعی و پیشگیری وضعی است. برای بررسی فرضیه‌ها از آزمون همبستگی اسپیرمن، آزمون t دو گروه مستقل و همچنین تحلیل رگرسیون به منظور پیش بینی مقدار تغییرات متغیر وابسته استفاده شده است.

یافته‌های تحقیق: یافته‌های تحقیق و نتایج ضریب همبستگی اسپیرمن نشان می‌دهد؛ بین مشارکت مردمی و پیشگیری از وقوع سرقت احشام به میزان ۰.۴۲ رابطه معنادار مثبت و مستقیم وجود دارد، بنابراین با افزایش میزان مشارکت مردمی، امکان پیشگیری از وقوع سرقت احشام افزایش می‌یابد. نتایج تبیینی پژوهش نیز گویای آن است که؛ مفهوم مشارکت مردمی ۲۴.۴ درصد از تغییرات مربوط به پیشگیری اجتماعی و ۱۴.۲ درصد از تغییرات مربوط به پیشگیری وضعی از وقوع سرقت احشام را تبیین می‌کند.

واژگان کلیدی: مدیریت، مشارکت مردمی، پیشگیری اجتماعی، پیشگیری وضعی، سرقت احشام

۱. استادیار دانشگاه علوم انتظامی امین (نویسنده مسئول)، jafari2750@gmail.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم انتظامی امین

سرقت از روزگاران قدیم بلای جان انسان‌ها و ناقض امنیت بوده و خطری جدی برای آسایش شهروندان محسوب می‌شود. امروزه در اکثر کشورهای جهان جرم سرقت به دلیل تنوع و گوناگونی آن، به انواع مختلفی تفکیک می‌شود که از این میان می‌توان به سرقت ساده، سرقت مقرون به آزار یا تهدید، سرقت در شب، سرقت از بانک‌ها، طلا فروشی‌ها و غیره اشاره نمود. سرقت احشام نیز یکی از انواع سرقت است که ویژگی‌های خاص خود را دارد. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل این نوع سرقت را بتوان در عامل فقر ملاحظه نمود که به عنوان محرکی قوی زمینه‌گرایش بدان را فراهم می‌سازد. از دیگر عوامل آن را می‌توان به بیکاری، شرایط خاص زندگی، شرایط محیطی و غیره نسبت داد. یکی از مشاغل تاریخی و پر جاذبه کشورمان دامداری و پرورش دام است که بیشترین جمعیت شغلی را در میان روستاییان به خود اختصاص داده است. کسب درآمد و تأمین معاش زندگی از طریق پرورش دام، ضمن تأمین مایحتاج خانواده روستاییان، بر تأمین شیر مورد نیاز کارخانجات تولید کننده فرآورده‌های لبنی تأثیر به‌سزایی داشته و باعث رونق این صنعت در کشور می‌گردد. وقوع سرقت احشام، ضمن ایجاد آسیب‌های اقتصادی-اجتماعی و فراهم آوردن زمینه تقلیل احساس امنیت دامداران و روستاییان، موجب رعب و وحشت و عدم تمایل آنان در نگهداری دام می‌شود، به همین دلیل استفاده از روش‌های پیشگیرانه وضعی و دخیل نمودن اعضای جامعه هدف در امر مبارزه با سرقت احشام می‌تواند باعث ارتقاء امنیت روستاییان و افزایش تمایل دامداران جهت نگهداری از دام شود. لذا این تحقیق در پی پاسخ‌گویی به این سوال اساسی است که: مشارکت مردمی تا چه اندازه می‌تواند در پیشگیری از سرقت احشام در شهرستان اسلام آباد غرب موثر باشد.

بیان مسئله

شغل اصلی مردم شهرستان اسلام آباد غرب کشاورزی و دامداری است و اکثریت مردم از این طریق امرار معاش می‌نمایند. دامداری در این شهرستان به روش سنتی بوده و در حال حاضر بیش از نیم میلیون رأس دام در این منطقه نگهداری می‌شود. از گذشته‌های دور موضوع سرقت احشام یکی از مسایل و چالش‌های اساسی دامداران این منطقه به

حساب می‌آید. متأسفانه از سال ۱۳۸۸ به بعد وقوع سرقت احشام در این منطقه سیر صعودی داشته است به طوری که دامداران و روستاییان در زمینه پرورش و نگهداری دام در روستاها احساس ناامنی می‌کنند. با استناد به آمارهای موجود مرکز فرماندهی و کنترل شهرستان، طی سالهای ۸۸، ۸۹، ۹۰ به ترتیب ۵۷۹، ۶۳۴، ۴۲۹ فقره سرقت در این شهرستان و روستاهای اطراف به وقوع پیوسته که از این مقادیر به ترتیب تعداد ۸۰، ۷۹، ۶۹ فقره از سرقتها مربوط به سرقت احشام بوده است. این پدیده باعث ایجاد رعب و وحشت در بین روستاییان گردیده و مردم منطقه از شرایط موجود ناراضی هستند. در سالهای گذشته روند رو به افزایش سرقت احشام خسارت‌های زیادی به امرار معاش ساکنین منطقه وارد نموده به گونه‌ای که دیگر اشتیاقی به ادامه فعالیت در این امر ندارند. از سوی دیگر، مشکل افزایش وقوع سرقت احشام باعث بدبینی عمومی نسبت به عملکرد نیروی انتظامی شده است. متأسفانه علی‌رغم تلاش گسترده مأموران انتظامی در انجام مأموریت‌های محوله و اعمال اقدامات پیشگیرانه، توفیقات اندکی حاصل گردیده است. بدون شک تامین حداکثری امنیت جامعه بدون مشارکت و همراهی سایر سازمان‌ها و آحاد مردم، خیالی باطل است. حیات نظام اجتماعی بدون مشارکت اجتماعی در تامین آرامش، آسایش و توسعه کشور بی‌مفهوم است. با توجه به این که از یک سو حیات و تعالی نظام اجتماعی جامعه وابسته به مشارکت همگانی مردم است و بهبود شرایط زیست اجتماعی در تمامی زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بدون همکاری و مشارکت عمومی میسر نمی‌شود و از سوی دیگر، روند رو به افزایش سرقت احشام تهدیدی اساسی نسبت به شرایط اقتصادی و معیشت روستاییان این منطقه ایجاد می‌نماید لذا، آنچه که در این راستا نیروی انتظامی می‌تواند به عنوان یک اقدام معمول و ضروری انجام دهد تلاش برای افزایش میزان مشارکت مردم در پیشگیری از وقوع سرقت احشام است. این موضوع محققان را بر آن داشته تا نقش مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام در شهرستان اسلام آباد غرب را مورد بررسی قرار دهند.

در بند ۸ از ماده ۴ قانون نیروی انتظامی مصوب ۲۷ تیرماه ۱۳۶۹، یکی از وظایف نیروی انتظامی پیشگیری از وقوع جرم است و انتظار عمومی آن است که پلیس زمینه‌های وقوع جرم را شناسایی، پیش‌بینی و در جهت پیشگیری از وقوع آن اهتمام

ورزد. نظر به تبعات منفی سرقت احشام به ویژه تحمیل خسارت مادی سنگین به اقتصاد خانوارهای روستایی و به خطر افتادن وضعیت معیشتی دامداران و نیز افزایش ناراضی‌های عمومی نسبت به وضعیت امنیت اقتصادی-اجتماعی ساکنان این مناطق، ضرورت دارد جهت جلوگیری از به مخاطره افتادن امنیت اقتصادی و جلوگیری از ایجاد ضرر و زیان به دامداران و روستاییان که از طبقات زحمت‌کش جامعه هستند، با اتخاذ تدابیر مناسب نسبت به پیشگیری از وقوع جرم سرقت احشام اقدام نمود. لذا، انجام چنین تحقیقی با هدف بهره‌گیری از جمیع روش‌های پیشگیرانه از جمله سیاست استفاده از مشارکت مردمی جهت تأمین امنیت منطقه، ضروری است.

مبانی نظری

سرقت: سرقت از جمله جرایم مهم و شایعی است که از مصادیق بارز ناامنی است به گونه‌ای که علاوه بر امنیت عمومی، امنیت اجتماعی و اقتصادی شهروندان را نیز تهدید می‌کند (نجفی‌توانا و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۰۵). سرقت از نظر لغوی کلمه‌ای است عربی از ماده «سرق» به معنای دزدیدن و مصدر آن «سرقه» است و سارق به معنای دزد است. استراق سمع نیز به معنای دزدانه گوش دادن از هم‌میان ماده گرفته شده است. در فرهنگ‌های لغت فارسی، سرقت به معنای دزدیدن چیزی، دزدی کردن یا بردن مال دیگری آمده است. در فرهنگ لغت انگلیسی نیز تعابیر مشابهی با فرهنگ‌های لغت فارسی از سرقت آمده است. در فرهنگ حقوق بلک^۱، سرقت لفظ عامی برای دزدی است؛ برداشتن و ربودن مال بدون رضایت صاحب مال، ربودن متقلبانه مال منقول و متعلق به دیگری، از تصرف کسی که آن را نگهداری می‌کند (متصرف) بدون رضایت او (حبیب زاده ۱۳۸۰: ۱۲). از آنجایی که پدیده سرقت نه تنها به نظام مالی افراد مال‌باخته، بلکه به اقتصاد جامعه نیز لطماتی جبران‌ناپذیری وارد خواهد ساخت، لذا پیشگیری از وقوع و همچنین رسیدگی و کشف آن در حیطه مسئولیت و وظایف عمومی ناجا و عوامل پاسگاه، کلانتری و ماموران آگاهی می‌باشد. ارکان اصلی جرم سرقت در قوانین ایران عبارتند از؛ ربودن، مال، تعلق به غیر، به طور پنهانی.

1.Black

ربودن: این عمل یا توسط انسان به صورت مستقیم و یا به وسیله ابزار و آلات و یا حیوانات تحت تعلیم وی صورت می‌گیرد. برای مثال، سارق ممکن است به جای این که خود به صورت مستقیم مال دیگری را بریابد، با پراندن کبوتر خود، کبوتران متعلق به دیگری را تصاحب کند، یا سگ دست‌آموز خود را به گونه‌ای تعلیم دهد که با به دندان گرفتن اموال دیگری، آنها را ربوده و در اختیار وی گذارد (حسینی، ۱۳۸۷: ۴۴). ربایش مال جز با نقل مکان دادن آن قابل تصور نبوده و کسی نمی‌تواند مالی را بریابد، درحالی که آن مال هیچ نقل و انتقال مکانی نداشته باشد. نتیجه ضروری که از لزوم ربودن مال برای تحقق جرم سرقت در حقوق ایران حاصل می‌شود، آن است که اموال غیرمنقول از نظر حقوق، قابل سرقت نمی‌باشد. پس کسی را نمی‌توان به سرقت زمین یا خانه یا اموال به کار رفته در بنا تا زمانی که از آن جدا نشده‌اند، محکوم کرد. در حقوق انگلستان عنصر مادی جرم سرقت، تصاحب یا از آن خود کردن است. منظور از تصاحب، برخورد مالکانه کردن با مال؛ یعنی برخوردی است که به طور معمول مالک، حق انجام آن را دارد. مطابق این نظر، هر کسی می‌تواند در صورت تصاحب ساختمان یا سایر اموال غیرمنقول، با وجود سایر شرایط مربوط به جرم سرقت، محکوم به ارتکاب آن گردد (صفار ۱۳۸۲: ۴۷).

مال: در حقوق اسلام و ایران بر خلاف حقوق انگلستان، تنها عین مال می‌تواند موضوع جرم سرقت قرار گیرد و نه حقوق یا منافع موجود در آن. بنابراین در حقوق ما آنچه که به اصطلاح سرقت ادبی نامیده می‌شود یا استفاده از منافع مال یا سوءاستفاده از حق اختراع و یا در اختیار گرفتن طلب دیگری، هیچ یک را نمی‌توان سرقت تلقی نمود، در حالی که در حقوق انگلستان تصاحب هر نوع حق یا منفعت مالکانه متعلق به یک نفر توسط شخص دیگر و حتی استفاده یک متجاوز از چراغ خانه دیگری می‌تواند مصداق سرقت قلمداد شود. بنابراین مطابق تعریف ارائه شده برای مال غیر، مقررات حقوق انگلستان به گونه‌ای است که باعث گسترده‌تر شدن مفهوم جرم سرقت در حقوق این کشور نسبت به حقوق ما می‌گردد (صفار ۱۳۸۲: ۶۳).

تعلق به غیر: منظور از مال در حقوق انگلستان هر نوع حق یا نفع مالکانه است، در حالی که در حقوق ایران، تنها به اعیان اموال اطلاق می‌گردد. همین تفاوت باعث می‌شود که در حقوق ما، منظور از تعلق مال به غیر در تعریف جرم سرقت، تعلق عین

آن به دیگری، اعم از شخص حقیقی یا حقوقی باشد. بنابراین در صورتی که عین مال متعلق به رباینده باشد، سرقت از نظر حقوق ایران محقق نخواهد شد؛ حتی اگر شخص دیگری از یک حق یا منفعت مالکانه بر آن مال برخوردار باشد.

به طور پنهانی: چهارمین رکنی که در تعریف جرم سرقت مندرج در ماده ۱۹۷ قانون مجازات اسلامی ملاحظه می‌شود، قید «به طور پنهانی» است. در قانون حدود و قصاص مصوب سال ۱۳۶۱، این شرط هم در ماده ۲۱۲ که در مقام ارائه تعریفی از جرم سرقت بود، و هم در ماده ۲۱۵، که در مقام بیان شرایط سرقت مستوجب حد بود، مشاهده می‌شد؛ به این شکل که ماده ۲۱۲ سرقت را عبارت از این می‌دانست که انسان مال دیگری را به طور پنهانی برآید، در حالی که ماده ۲۱۵ سرقت را در صورتی مستوجب حد تلقی می‌کرد که به صورت مخفیانه انجام گیرد. با توجه به مترادف بودن این دو عبارت و این که مواد ۲۱۲ تا ۲۱۸ قانون حدود و قصاص اساساً در مقام تبیین شرایط سرقت مستوجب حد بودند، برداشتی که از این دو ماده می‌شد آن بود که این شرط از زمره شرایط سرقت مستوجب حد می‌باشد و نه از جمله شرایط سرقت به طور کلی. در قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۷۰ قانون‌گذار به جای این که تضاد موجود در ماده ۲ یاد شده را با حذف قید «پنهانی بودن» از تعریف سرقت و ذکر آن در میان شرایط سرقت مستوجب حد رفع کند، این شرط را در تعریف سرقت (مذکور در ماده ۱۹۷) باقی گذاشت؛ ولی آن را از زمره شرایط سرقت مستوجب حد (مذکور در ماده ۱۹۸) حذف نمود؛ یعنی مقنن درست عکس جهت مطلوب حرکت کرده است. در حالی که دلیلی وجود ندارد عمل کسی را که به طور مسلحانه و جلوی چشم خاص و عام به محلی حمله برده و اموالی را می‌رباید، سرقت محسوب نکنیم به ویژه آن که در قانون ما، عناوین دیگری از قبیل استلاب و اختلاس و نظایر آنها که معمولاً فقیهان این‌گونه اعمال را تحت آن عنوان‌ها مورد بررسی قرار داده‌اند، مشاهده نمی‌شود (حسینی، ۱۳۸۷: ۶۰).

مشارکت: از دیدگاه لغوی مشارکت مصدر باب مفاعله عربی است و معنای آن را شرکت کردن و انبازی در امور سازمانی ذکر کرده‌اند. از دیدگاه علم مدیریت، مشارکت عبارت است از پیوندی دو سویه، سازنده و سودمند میان دو تن یا بیشتر (طوسی، ۱۳۸۰). مشارکت، درگیر شدن ذهنی و عاطفی در موقعیت‌های گروهی است که اعضای آن را بر

می‌انگیزاند تا به هدف‌های گروه یاری دهند و برای رسیدن به اهداف احساس مسئولیت کنند. طبق گزارش تحقیقی سازمان ملل (۱۹۸۲) مشارکت در صورت مختلف سیاسی و اجتماعی در بر دارنده سه عنصر: سهیم شدن در قدرت؛ کوشش‌های سنجیده گروه‌های اجتماعی برای در دست گرفتن سرنوشت و بهبود شرایط زندگی خود و ایجاد فرصت برای گروه‌های خرد است. مشارکت اجتماعی شهروندان از طریق کارکردهای زیر، امنیت جامعه را ارتقاء بخشیده و عملکرد بهینه آن را تضمین می‌کند (اسکوگان، ۱۳۸۳: ۸۲):

۱. تقویت احساس عضویت هر یک از افراد جامعه در جمع و درک هویت جمعی؛
۲. تقویت احساس اشتراک در هنجارهای اجتماعی و یگانگی فرد با دیگران؛
۳. تقویت اهداف جمعی و ایجاد احساس مسئولیت در تأمین مصالح و منافع مشترک جمعی؛
۴. تقویت روحیه همکاری اجتماعی و اطلاع رسانی جمعی در سطح جامعه؛
۵. تقویت آگاهی و حساسیت نسبت به رخدادهای اجتماعی و تمایل به تأثیرگذاری بر آنها؛

۶. تقویت احساس اطمینان و اعتماد اجتماعی در سطح جامعه؛
 ۷. توزیع سریع و عادلانه اطلاعات و مسئولیت‌ها در سطح جامعه.
- افزایش تهدیدات امنیت عمومی مانند جرایم سازمان یافته، موادمخدر، تهدیدات اجتماعی، تهدیدات نرم و غیره سبب شده تا ناچاراً ضرورت اقدامات پیشدستانه خود را با استفاده از ظرفیت‌های مردمی و حاکمیتی به منظور افزایش امنیت عمومی یک مرحله قبل از «پیشگیری» با عنوان «بازدارندگی» به کار گیرد اگرچه پیشینه نظریه بازدارندگی به صورت مدون به بعد از جنگ جهانی دوم و جنگ سرد بر می‌گردد اما در زمینه کاهش جرم و امنیت نیز کاربرد دارد. مسئولین حوزه امنیت ناگزیرند برای فراگیر نمودن مسئولیت جامعه در مقوله امنیت عمومی، از بازدارندگی در حوزه‌های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، قضایی و فیزیکی برای تأمین هر چه بهتر امنیت استفاده کنند (عزیزی و عابدی، ۱۳۹۳: ۵۵). مشارکت اجتماعی در جوامع شهری و روستایی از ابعاد مختلف با هم متفاوت است. به نحوی که مشارکت جوامع روستایی مبتنی بر نیاز و مشارکت جوامع شهری مبتنی بر آگاهی بوده و کسب آگاهی نیز مشروط به آموزش افراد می‌باشد. مشارکت اجتماعی در جوامع روستایی ایران را از دو دیدگاه می‌توان مورد بررسی قرار

داد:

- از دیدگاه تصمیم‌گیری، تصمیم‌سازی و نظارت اجتماعی؛
- از دیدگاه تشریح مساعی و فعالیت‌های جمعی در امور مربوط به زندگی روزمره (ایوبی، ۱۳۷۹).

در جوامع روستایی ایران هر دو شیوه مورد اشاره به کار گرفته می‌شود. علت وجودی چنین مشارکت‌هایی را در ویژگی‌های خاص جوامع روستایی چون روابط اجتماعی نزدیک و چهره به چهره، توقعات افراد از هم، نظارت اجتماعی قوی در چارچوب وجدان جمعی، یکنواختی سنت‌ها و باورها می‌توان یافت. در جوامع روستایی ایران ویژگی‌هایی چون وجود اعتماد بین اعضای جامعه روستایی، همبستگی موجود بین آنان و ضرورت پایبندی به آن، تخصص‌های یکسان و امکان مشارکت افراد، ارجحیت هم‌نوایی و هم‌رنگی، همگی زمینه‌های ظهور و پایداری مشارکت اجتماعی را فراهم نموده است. اساس جوامع روستایی ایران مبتنی بر نظام ایلی و قومی است، لذا مشارکت افراد روستایی در امور اجتماعی نه به خاطر انگیزه‌های فردی بلکه عمیقاً تحت سیطره گروه‌گرایی و قبیله‌گرایی است. از اینجا می‌توان به این نتیجه رسید که حضور مداوم روستائیان در عرصه مشارکت اجتماعی ناشی از تلاش آنان برای حفظ گروه، قوم، قبیله، ایل و حفظ موجودیت و حریم مادی و معنوی آن است. نیازهای زیربنایی چون حفظ امنیت ایل، امور مربوط به کشاورزی و دامداری که ادامه حیات ایل وابسته به آن است، محدودیت‌های محیطی و... سبب تقویت انگیزه‌های افراد برای این گونه مشارکت‌ها است (ایوبی، ۱۳۷۹).

مفهوم پیشگیری: واژه پیشگیری در فرهنگ فارسی به معانی "جلوگیری کردن، مانع شدن، مانع سرایت شدن و پیش‌بندی کردن آمده است" (معین، ۱۳۷۵: ۹۳۳). پیشگیری یک مفهوم کلی است و به مجموعه اقداماتی گفته می‌شود که برای جلوگیری از فعل و انفعالات زیان‌آور محتمل بر فرد و گروه به عمل می‌آید مانند جلوگیری از حوادث کار، جلوگیری از بزهکاری جوانان و پیشگیری از تصادفات در جاده‌ها و غیره (گل محمدی خامنه، ۱۳۸۴: ۵). از نظر ریشه‌شناسی، کلمه پیشگیری دارای نقدی مضاعف است. پیشگیری کردن در عین حال جلو رفتن و آگهی دادن است. در جرم‌شناسی، پیشگیری به معنای اول گرفته شده است و آن عبارت است از: جلوی تبهکار

رفتن با استفاده از تکنیک‌های گوناگون مداخله به منظور ممانعت از وقوع بزهکاری، و از نظر علمی مراد از پیشگیری هرگونه فعالیت سیاست جنایی است برای تعیین حدود پیش آمده مجموعه اعمال مجرم‌ها از راه غیرممکن ساختن، دشوار ساختن و احتمال وقوع آن را پایین آوردن، بدون اینکه به کیفر یا جزای آن متوسل شوند (گسن، ۱۳۷۰: ۱۳۳).

پیشگیری از جرم: پیشگیری از جرم به مجموعه اقداماتی اطلاق می‌شود که هدف آن جلوگیری از ارتکاب جرم و کاهش دامنه و ابعاد کمی و کیفی آن به منظور تامین امنیت و سلامت جامعه و شهروندان است. جانسون^۱، پیشگیری اصلاحی را که در پی نشان دادن عوامل جرم است و پیشگیری تنبیهی که به دنبال منحرف کردن مجرمین از طریق سیستم قضایی است را از هم تفکیک می‌کند. از نظر فوستر^۲ مفهوم پیشگیری دارای دو بعد قربانی محور و مجرم محور است. این تقسیم‌بندی نشان دهنده اختلاف میان رویکردها در پیشگیری و مواجهه با جرم است که اختلافات را بر حسب مداخله، تفکیک‌ها (اصلاحی یا بازدارنده)، مرحله رشد (واکنشی یا موثر)، سایت‌ها و قربانیان یا مجرمین منعکس می‌کند. در هر حال، مفهوم پیشگیری از جرم با وجود جرم و جبروی در جوامع انسانی معنا و موضوعیت پیدا می‌کند. جرم در جوامع انسانی قرار داشته و تصویر جامعه‌ای فارغ و بری از جرم، غیره علمی و غیر واقع بینانه است. در جوامع جدید ماهیت، کمیت و کیفیت جرم تغییر کرده و موضوع پیشگیری از جرم بنا به همین واقعیت جزء لاینفک وظایف دولت و ملت‌های مدرن تبدیل شده است. هدف اساسی پیشگیری از جرم، مداخله با هدف عدم شکل‌گیری پدیده جرم و یا کاهش دامنه و ابعاد آن است. به عنوان یک اصل، پیشگیری از جرم همیشه در قلب سیاست نظام قضایی دولت‌ها در عصر جدید قرار داشته است. وظیفه اصلی دولت‌ها برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری در جهت روی ندادن پدیده جرم و کاهش دامنه و اثرات جرایم محتمل و ارتكابی است (پروین و دیگران، ۱۳۸۸: ۸۱). گسترش علم جرم‌شناسی در بعد عملی آن در کشورهای آنگلساکسون^۳ بر همه دست اندرکاران علوم جنایی روشن است. به عنوان

1. Johanson
2. Forrestre
3. Anglosakson

نمونه "کاندار"^۱ به گشایش موسسه‌ای به نام مرکز بین‌المللی جرم‌شناسی در اول ژوئن ۱۹۶۹ دست زده است که در زمینه‌های جرم‌شناسی، دفاع اجتماعی و پیشگیری از جرم، فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی دارد. در کشورهای نظیر فرانسه، دولت در سال‌های ۱۹۶۷ و ۱۹۸۲ به تشکیل کمیته‌های مطالعاتی در سطح ملی و کمیسیون‌های تحقیقاتی در سطح چند شهر مبادرت نمود که موضوع کار آنان مبارزه علیه خشونت و پیشگیری از جرم بود. در ایران به ویژه در مراجع غیردانشگاهی هنوز در خصوص پیشگیری از وقوع جرم، مراحل نخستین تحول خود را طی می‌کنیم (نجفی ابرندآبادی، ۱۳۷۸). هر چند در سال‌های اخیر اقدامات قابل توجهی در زمینه پیشگیری از وقوع جرایم به عمل آمده است. مفهوم پیشگیری از جرم ناظر به پدیده جرم است و تا زمانی که جرم در حیات بشری وجود دارد پیشگیری از آن یک بایسته و ضرورت انکارناپذیر است. این واژه در معنای کلی ناظر بر جلوگیری از روی دادن است.

انواع پیشگیری: دانشمندان حوزه‌های علوم اجتماعی و جرم‌شناسی، پیشگیری از جرم را به انواع مختلفی تقسیم کرده‌اند ولی با وجود اختلاف نظرها در تقسیم‌بندی، پیشگیری از جرم به کیفری و غیرکیفری اتفاق نظر دارند (گل محمدی خامنه، ۱۳۸۴: ۷۱).

- **پیشگیری کیفری:** تدابیر پیشگیرانه کیفری بر اثربخشی واکنش‌های سرکوب‌گر نظام کیفری از طریق بازدارندگی عمومی و بازدارندگی فردی این واکنش‌ها مبتنی است. در این دیدگاه کشف جرم، تعقیب، محاکمه و اعمال مجازات مرتکبان جرایم و به طور خلاصه اجرای قوانین کیفری فی‌نفسه دارای بازدارندگی و پیشگیری از وقوع جرم است (وروابی و بهربر، ۱۳۸۸: ۱۱۴). در این نوع پیشگیری با تکیه بر اثرهای اعمال کیفر، اجرای سریع و حتمی آن سعی می‌نمایند بر افکار عمومی جامعه تأثیر گذارند تا از ارتکاب جرم‌ها پیشگیری گردد. این نوع پیشگیری به دو شاخه عام و خاص تقسیم می‌شود. پیشگیری عام جرم‌مدار است و در این نوع پیشگیری از طریق وضع قوانین، تعیین کیفر و اجرای آن بر مجرم‌ها تلاش می‌شود تا از ارتکاب اولیه جرم‌ها توسط افراد جامعه پیشگیری گردد. هدف اصلی پیشگیری خاص، اصلاح مجرم و جلوگیری از تکرار

1. Kandar

جرم است و مجموعه اقدام‌هایی است که در راستای بازپروری و اصلاح مجرمین انجام می‌گیرد تا از تکرار جرم جلوگیری گردد. این نوع پیشگیری برخلاف پیشگیری عام، مجرم مدار است و از دیدگاه‌های جرم‌شناسی متاثر است. در پیشگیری خاص سعی می‌شود با فردی کردن قانون، اجرای محکومیت‌ها، گرفتن آزادی و مراقبت و کمک کردن به زندانیان، از تکرار جرم زندانیان مرخص شده، پیشگیری نمایند (گل محمدی خامنه، ۱۳۸۴: ۷۲).

- **پیشگیری غیرکیفری:** پیشگیری کیفری (رسمی، دولتی) اثر محدودی در پیشگیری از جرایم داشته است، لذا جرم‌شناسان و صاحب‌نظران برای پیشگیری از جرم‌ها فعالیت خود را بر منابع غیررسمی و غیر کیفری متمرکز نموده‌اند. در یک تقسیم بندی مفهوم پیشگیری به دو رویکرد وضعی (کاهش فرصت‌ها و یا طراحی جرم) و پیشگیری اجتماعی از جرم (به عنوان مساله اجتماعی) تقسیم می‌شود (پروین و دیگران، ۱۳۸۸: ۸۴). در هر حال، پیشگیری غیرکیفری به دو شاخه اجتماعی و وضعی تقسیم می‌شود.

الف) پیشگیری اجتماعی: روش پیشگیری اجتماعی از جرم بیشترین تمرکز خود را بر روی برنامه‌ها و سیاست‌های تکاملی دارد و سعی در بهبود وضعیت بهداشت زندگی خانوادگی، آموزش و مسکن، فرصت‌های شغلی و فعالیت‌های محلی مجرمین بالقوه را دارد. به علاوه با درک ارزشمندی کشف زود هنگام و مداخله بیشتر، برنامه‌های پیشگیری از جرم روی جوانان متمرکز شده و افراد محله‌ها و خانواده‌هایی را مدنظر قرار می‌دهد که بیشتر در معرض خطر قرار دارند (روزنام، ۱۳۸۱: ۱۹۹).

ب) پیشگیری وضعی: به عقیده ژرژ پیکا^۱ پیشگیری وضعی عبارت است از اقدام به محدود کردن فرصت‌های ارتکاب جرم یا مشکل‌تر کردن تحقق این فرصت‌ها برای مجرمین بالقوه (پیکا، ۱۳۷۰). به نظر شوث^۲، پیشگیری وضعی بر مدیریت، طراحی و دستکاری محیط فیزیکی ساخته شده به منظور کاهش فرصت‌ها برای ارتکاب جرم و افزایش خطر شناسایی اطلاق می‌شود. واژگان کلیدی این رویکرد، فرصت و محیط فیزیکی است و بیشتر در پی تفسیر ساختار فرصت‌های مجرمانه و محرمانه است. به لحاظ اهمیت پیشگیری وضعی که بعضی از صاحب‌نظران آن را پیشگیری پلیس

1. George Pica
2. Shos

نامیده‌اند، کلارک^۱ می‌گوید: پیشگیری وضعی به رویکرد پیشگیرانه‌ای اشاره دارد که به جای بهبود جامعه یا سازمان‌های آن به طور ساده بر کاهش موقعیت‌های جرم مبتنی است.

پیشگیری وضعی شامل اقدام‌های کاهنده موقعیتی می‌شود که:

۱. به اشکال خاص جرم توجه دارد.
۲. شامل مدیریت طراحی یا دستکاری محیط به شکل خاص و دائم می‌شود.
۳. خطر ارتکاب جرم را افزایش می‌دهد تا منافع طیف وسیعی از خطاکاران را کاهش بدهند و دو تکنیک راهبردی برای این تفکر علمی خود آگاهانه را، تحکیم هدف و نظارت می‌داند. تحکیم هدف سعی دارد وسیله اقدام عملی نظیر استحکام و امنیت سازی وسایل روزمره فناوری مثل در، یا جعبه سکه تلفن ارتکاب جرم را دشوارتر کند. از طرف دیگر تحکیم نظارت اشاره دارد به کنترل‌های رسمی و غیررسمی که به وسیله مردم و پلیس در زندگی روزمره اعمال می‌شود. به عنوان مثال به طراحی محیط‌های ساخته شده و چگونگی مخفی کردن با طراحی مجدد آن‌ها برای یاری به مردم در کنترل محیط خودشان توجه می‌کند، این توجه با نظارت مرتبط است (هیوز^۲، ۱۳۸۰: ۸۹).

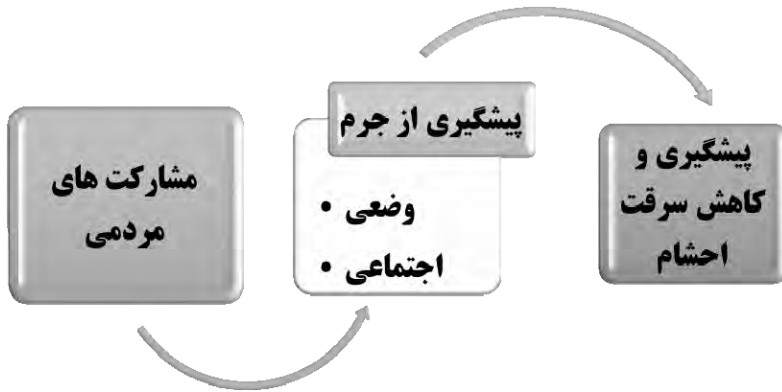
فرضیه‌های تحقیق

فرضیه اصلی: مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از سرقت احشام مؤثر است.

فرضیه های فرعی:

- ۱- مشارکت مردمی در پیشگیری وضعی از سرقت احشام تأثیر مثبت دارد.
- ۲- مشارکت مردمی در پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام تأثیر مثبت دارد.

مدل مفهومی

روش‌شناسی تحقیق

این تحقیق از نوع تحقیقات کاربردی است که به شیوه پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل دو طیف: فرماندهان و مدیران انتظامی شهرستان اسلام‌آباد غرب به تعداد ۱۵ نفر و روستاییان شهرستان اسلام‌آباد غرب به تعداد ۶۵ هزار نفر می‌باشد. برای انتخاب حجم نمونه از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای به روش رتبه‌بندی مناطق روستایی استفاده گردیده است. به طوری که با مراجعه به بخش‌داری و اخذ نقشه روستاهای شهرستان اسلام‌آباد غرب و محاسبه تراکم جمعیت روستاها و نحوه توزیع آن سه منطقه روستایی به شیوه تصادفی انتخاب گردید، سپس از میان روستاهای هر منطقه، سه روستا به شیوه تصادفی انتخاب گردید، آنگاه تعدادی از خیابان‌ها و کوچه‌های روستاهای مذکور بر حسب قرعه و از روی نقشه روستا، انتخاب گردید. سرانجام با تهیه فهرست منازل با روش تصادفی منظم حجم نمونه نهایی از میان خانوارها انتخاب شد. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران در سطح معناداری ۰/۰۵ و خطای نمونه‌گیری ۵٪ حدود ۳۱۰ نفر می‌باشد. طیف دوم جامعه آماری نیز تعداد ۱۵ نفر از فرماندهان نیروی انتظامی است که به صورت تمام شمار در نظر گرفته شده است. برای کسب اعتبار صوری، پرسشنامه در اختیار تعدادی از صاحب‌نظران قرار گرفت و پس از اخذ دیدگاه متخصصان، اعتبار پرسشنامه حاصل گردید و برای بررسی پایایی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد که نتایج آن در جدول زیر آمده است.

جدول شماره ۱ : ضرایب پایایی مقیاس های مورد استفاده

ردیف	مقیاس	تعداد گویه	ضریب آلفای کرونباخ
۱	پیشگیری وضعی	۱۶	۰.۷۷
۲	پیشگیری اجتماعی	۱۶	۰.۸۱
۳	مشارکت مردمی	۶	۰.۸۵

یافته‌های تحقیق

مطابق فرضیه فرعی اول، مشارکت مردمی در پیشگیری وضعی از سرقت احشام تأثیر مثبت دارد. قبل از بررسی تأثیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته در ابتدا، رابطه این دو متغیر با استفاده از آزمون همبستگی اسپیرمن مورد بررسی قرار گرفت. مقدار ضریب همبستگی با مقدار ۰.۵۲۹ نشان دهنده وجود رابطه معنادار از نوع مستقیم و مثبت بین این دو متغیر است. یعنی با افزایش مقدار مشارکت مردمی، پیشگیری وضعی از وقوع سرقت احشام افزایش خواهد یافت. نتایج محاسبات در جدول شماره دو نشان داده شده است.

جدول شماره ۲ : بررسی رابطه بین مشارکت مردمی و پیشگیری وضعی از سرقت احشام

متغیر مستقل	متغیر وابسته	مقدار همبستگی اسپیرمن	سطح معناداری
مشارکت مردمی	پیشگیری وضعی از سرقت احشام	۰.۵۲۹	۰.۰۰۰

مطابق فرضیه دوم فرعی، مشارکت مردمی در پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام تأثیر مثبت دارد. قبل از بررسی تأثیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته در ابتدا، رابطه این دو متغیر با استفاده از آزمون همبستگی اسپیرمن مورد بررسی قرار گرفت. مقدار ضریب همبستگی با مقدار ۰.۳۹ نشان دهنده وجود رابطه معنادار از نوع مستقیم و مثبت بین این دو متغیر است. یعنی با افزایش مقدار مشارکت مردمی، پیشگیری اجتماعی از وقوع سرقت احشام افزایش خواهد یافت. نتایج محاسبات در جدول شماره سه نشان داده شده است.

جدول شماره ۳: بررسی رابطه بین مشارکت مردمی و پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام

متغیر مستقل	متغیر وابسته	مقدار همبستگی اسپیرمن	سطح معناداری
مشارکت مردمی	پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام	۰.۳۹	۰.۰۰۲

مطابق فرضیه اصلی، مشارکت مردمی در پیشگیری از سرقت احشام موثر است. قبل از بررسی تأثیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته در ابتدا، رابطه این دو متغیر با استفاده از

آزمون همبستگی اسپیرمن مورد بررسی قرار گرفت. مقدار ضریب همبستگی با مقدار ۰.۴۲ نشان دهنده وجود رابطه معنادار از نوع مستقیم و مثبت بین این دو متغیر است. یعنی با افزایش میزان مشارکت مردمی، توان پیشگیری از وقوع سرقت احشام افزایش می‌یابد و با کاهش میزان مشارکت مردمی، امکان وقوع سرقت احشام افزایش می‌یابد. نتایج محاسبات همبستگی در جدول شماره چهار نشان داده شده است.

جدول شماره ۴: بررسی رابطه بین مشارکت مردمی و پیشگیری از سرقت احشام

متغیر مستقل	متغیر وابسته	مقدار همبستگی اسپیرمن	سطح معناداری
مشارکت مردمی	پیشگیری از سرقت احشام	۰.۴۲	۰.۰۰۰

برای بررسی میزان تفاوت میانگین مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام، در بین دو گروه آزمون شونده (فرماندهان نیروی انتظامی و روستاییان) از آزمون t دو گروه مستقل استفاده شده است. نتایج مربوطه در جدول شماره پنج قابل مشاهده است.

جدول شماره ۵: آزمون t دو گروه برای بررسی میزان مشارکت مردمی

شاخص	حجم نمونه	میانگین گروه فرماندهان	میانگین گروه مردم	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	t	درجه آزادی	سطح معنی داری
مشارکت مردمی	۳۱۰	۴۰.۱۳	۳۷.۱۸	۱.۳۸	۲.۹۵	۲.۳۳۵	۳۰۸	۰/۰۳۴

نتایج آزمون میانگین دو گروه مستقل نشان می‌دهد؛ تفاوت معناداری در ارتباط با تأثیر میزان مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام وجود دارد. مطابق نتایج آزمون، مقدار t محاسبه شده با مقدار ۲.۹۵ بزرگتر از مقدار بحرانی بوده و سطح معناداری $p=۰.۰۳۴$ نیز کوچکتر از ۰.۰۵ است که نشان دهنده معنادار بودن این تفاوت است.

تحلیل رگرسیون

پس از تایید رابطه معناداری بین متغیرهای پژوهش، به منظور بررسی تأثیر متغیر مستقل (مدیریت مشارکت مردمی) بر متغیرهای وابسته (پیشگیری وضعی و پیشگیری اجتماعی از وقوع سرقت احشام) و تثبیت معادله مربوطه، از تحلیل رگرسیون به شیوه

اینتر استفاده شده است که نتایج آن به شرح زیر است:

فرضیه فرعی اول: مشارکت مردمی در پیشگیری وضعی از وقوع سرقت احشام تأثیر مثبت دارد.

نتایج تحلیل رگرسیون تأثیر مشارکت مردمی در پیشگیری وضعی از سرقت احشام در جدول شماره ۸ نشان داده شده است. نتایج محاسبات نشان می‌دهد؛ اولاً مشارکت مردمی در پیشگیری وضعی از سرقت احشام موثر است و ثانیاً مقدار محاسبه شده متغیر مشارکت مردمی، ۲۴.۴ درصد از تغییرات مربوط به متغیر وابسته (پیشگیری وضعی از سرقت احشام) را تبیین می‌کند. معادله رگرسیونی آن به قرار زیر است:

$$\text{پیشگیری وضعی از سرقت احشام} = ۵۰.۷۸ + \text{مشارکت مردمی}(۰.۸۶۹)$$

معادله فوق بیانگر آن است که با افزایش یک واحد در متغیر مشارکت مردمی، پیشگیری وضعی از سرقت احشام به مقدار ۰.۸۶۹ واحد قابل افزایش است.

جدول شماره ۸: نتایج تحلیل رگرسیون مشارکت مردمی و پیشگیری وضعی

متغیر	بی	اس ای	بتا	تی (T)	معناداری	آر اسکوئر
مشارکت مردمی	۰.۸۶۹	۰.۱۰۴	۰.۳۱۸	۸.۳۱۷	۰.۰۰۰	۲۴.۴
مقدار ثابت	۵۰.۷۸	۲.۷۳۱	-	۱۰.۷۱	۰.۰۰۰	

فرضیه فرعی دوم: مشارکت مردمی در پیشگیری اجتماعی از وقوع سرقت احشام تأثیر مثبت دارد.

نتایج تحلیل رگرسیون تأثیر مشارکت مردمی در پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام در جدول شماره ۹ نشان داده شده است. نتایج محاسبات نشان می‌دهد؛ اولاً مشارکت مردمی در پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام موثر است و ثانیاً مقدار محاسبه شده متغیر مشارکت مردمی، ۱۴.۲ درصد از تغییرات مربوط به متغیر وابسته (پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام) را تبیین می‌کند. معادله رگرسیونی آن به قرار زیر است:

$$\text{پیشگیری اجتماعی از سرقت احشام} = ۴۳.۸۱ + \text{مشارکت مردمی}(۰.۶۴۵)$$

معادله فوق بیانگر آن است که با افزایش یک واحد در متغیر مشارکت مردمی، پیشگیری وضعی از سرقت احشام به مقدار ۰.۶۴۵ واحد قابل افزایش است.

جدول شماره ۹: نتایج تحلیل رگرسیون مشارکت مردمی و پیشگیری اجتماعی

متغیر	بی	اس ای	بتا	تی (T)	معناداری	آر اسکوئر
مشارکت مردمی	۰.۶۴۵	۰.۰۶۱	۰.۲۸۳	۷.۲۴۱	۰.۰۰۰	۱۴.۲
مقدار ثابت	۴۳.۸۱	۱.۸۲۵	-	۶.۲۴۵	۰.۰۰۰	

۵۱

فرضیه اصلی: مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام موثر است.

نتایج تحلیل رگرسیون تأثیر مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام در جدول شماره ۱۰ نشان داده شده است. نتایج محاسبات نشان می‌دهد؛ اولاً مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از سرقت احشام موثر است و ثانياً مقدار محاسبه شده متغیر مدیریت مشارکت مردمی، ۲۵.۸ درصد از تغییرات مربوط به متغیر وابسته (پیشگیری از سرقت احشام) را تبیین می‌کند.

معادله رگرسیونی آن به قرار زیر است:

$$\text{پیشگیری از سرقت احشام} = ۷۶.۳۳ + \text{مشارکت مردمی}(۰.۷۴۹)$$

معادله فوق بیانگر این است که با افزایش یک واحد مشارکت مردمی، پیشگیری از سرقت احشام ۰.۷۴۹ واحد افزایش می‌یابد.

جدول شماره ۱۰: نتایج تحلیل رگرسیون مشارکت مردمی و پیشگیری

متغیر	بی	اس ای	بتا	تی (T)	معناداری	آر اسکوئر
مشارکت مردمی	۰.۷۴۹	۰.۰۷۱	۰.۳۵۴	۹.۱۲۱	۰.۰۰۰	۲۵.۸
مقدار ثابت	۷۶.۳۳	۲.۱۲۴	-	۶.۷۷۱	۰.۰۰۰	

بحث و نتیجه‌گیری

هدف تحقیق بررسی تأثیر مدیریت مشارکت مردمی با ابعاد (تصمیم‌گیری، همکاری و مساعدت و نظارت اجتماعی) بر متغیرهای وابسته: پیشگیری اجتماعی با ابعاد (آموزش و اعتمادسازی پلیس) و پیشگیری وضعی از وقوع سرقت احشام (کاهش و تحدید موقعیت، همکاری با سایر نهادها و طراحی محیطی) می‌باشد.

نتایج پژوهش مبین آن است که:

- بر اساس نتایج ضریب همبستگی اسپیرمن به مقدار ۰.۴۲، بین مشارکت مردمی و پیشگیری از وقوع سرقت احشام رابطه معنادار از نوع مثبت و مستقیم وجود دارد لذا با

افزایش میزان مشارکت مردمی، توان نیروی انتظامی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام افزایش می‌یابد.

- معناداری بودن تفاوت میانگین دیدگاه فرماندهان انتظامی و مردم روستا بر اساس نتایج آزمون t دو گروه مستقل، نسبت به تأثیر مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام، مبین آن است که مدیران و فرماندهان انتظامی در مقایسه با روستاییان اهمیت مشارکت مردمی در پیشگیری از سرقت احشام را بیشتر و بالاتر ارزیابی می‌نمایند هر چند، گروه روستاییان نیز نسبت به تأثیر مشارکت وضعی و اجتماعی آنان در کاهش وقوع سرقت احشام اذعان دارند.

- نتایج تبیینی پژوهش نیز گویای آن است؛ متغیر مستقل مشارکت مردمی می‌تواند؛ ۲۴.۴ درصد از تغییرات مربوط به متغیر پیشگیری اجتماعی و ۱۴.۲ درصد از تغییرات مربوط به متغیر پیشگیری وضعی از وقوع سرقت احشام را تبیین نماید.

✓ بر اساس نتایج تحلیل رگرسیون، مدیریت مشارکت مردمی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام موثر است و با افزایش یک واحد در متغیر مشارکت مردمی، پیشگیری وضعی به مقدار ۰.۸۶۹ و پیشگیری اجتماعی از وقوع سرقت احشام به مقدار ۰.۶۴۵ واحد قابل افزایش است.

خط معادله فرضیه اصلی تحقیق عبارت است از:

$$\text{پیشگیری از سرقت احشام} = ۷۶.۳۳ + \text{مشارکت مردمی}(۰.۷۴۹)$$

معادله فوق مبین آن است که با افزایش یک واحد در متغیر مستقل "مدیریت مشارکت مردمی"، توان نیروی انتظامی در پیشگیری از وقوع سرقت احشام به میزان ۰.۷۴۹ افزایش می‌یابد.

پیشنهادهای تحقیق

پیشنهادهای کاربردی مرتبط با فرضیه فرعی اول (مشارکت مردمی و پیشگیری وضعی)

۱. متقاعدسازی روستاییان برای استفاده از فناوری‌های جدید مانند دوربین‌های مدار بسته.

۲. ترغیب ساکنان روستا برای استفاده از نگهبان محله.

۳. بهره برداری از نقطه نظرات و دیدگاه مردمی در امر مبارزه با سرقت احشام.
۴. افزایش گشت‌های نامنظم و هدف‌دار مامورین پلیس در مناطق نگهداری احشام.
۵. افزایش تعداد مامورین واحدهای گشتی در روستاها به ویژه در ساعات ۱۲ الی ۴ نیمه شب.
۶. مجهز کردن واحدهای گشتی به امکانات مدرن.
۷. شناسایی نقاط آلوده و جرم خیز به وسیله گشت‌های انتظامی.
۸. کنترل مراکز خرید و فروش احشام و نظارت بیشتر بر آن توسط مأمورین انتظامی.

پیشنهادهای کاربردی مرتبط با فرضیه فرعی دوم (مشارکت مردمی و پیشگیری اجتماعی)

۱. برگزاری جلسات آموزشی برای روستائیان و ارائه راهکار جهت پیشگیری از سرقت احشام.
۲. برگزاری نشست‌های مشترک با روستائیان و نهادهای مربوطه همچون بسیج و بخشداری.
۳. آموزش روستائیان در جهت افزایش استحکام محل نگهداری احشام به ویژه افزایش نور پردازی در محل نگهداری احشام.
۴. آگاه سازی و اطلاع رسانی روستائیان از شگردهای جدید سرقت احشام.
۵. آموزش کارکنان پلیس در جهت ارتقای سطح تعهد و مسئولیت پذیری آنان در قبال روستائیان.
۶. آموزش کارکنان پلیس در جهت ارائه خدمات انتظامی مناسب و به هنگام به روستائیان.
۷. آرایه آموزش به روستائیان در جهت چگونگی همکاری و آرایه اطلاعات به ماموران پلیس.

منابع

- اسکوگان، وسلی. جی (۱۳۸۳). مشارکت اجتماعی و مراقبت انتظامی همگانی. ترجمه دکتر ابراهیم مسعودنیا، مطالعات امنیت اجتماعی، شماره دوم و سوم.
- ایوبی، حجت اله (۱۳۷۹). اکثریت چگونه حکومت می کند؟. تهران: انتشارات سروش.
- پیکا، ژرژ (۱۳۷۰). جرم شناسی. ترجمه دکتر نجفی ابرند آبادی علی حسین، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- حبیب زاده، محمدجعفر (۱۳۸۰). حقوق جزای اختصاصی. تهران: انتشارات سمت، چاپ سوم.
- حسینی، سید موسی (۱۳۸۷). بررسی نقش مشارکت های مردمی در پیشگیری از سرقت منزل از نظر روسا، مدیران و مسئولین انتظامی شهرستان سمنان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم انتظامی.
- پروین، ستار و دیگران (۱۳۸۸). پیشگیری از جرم در سند چشم انداز ۱۴۰۴، ویژه نامه پژوهشکده امنیتی انتظامی. تهران: سازمان تحقیقات و مطالعات ناجا.
- صفار، محمدجواد (۱۳۸۲). حقوق اساسی، آشنایی با قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. تهران: انتشارات موسسه آموزش عالی و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی.
- روزنبام، دنیس پ (۱۳۸۱). پیشگیری از جرم. ترجمه مرتضی شوشتری، تهران: مرکز فناوری آموزش.
- طوسی، محمدعلی (۱۳۸۰). مشارکت و مدیریت مشارکت جو. تهران: انتشارات تارنگ.
- عزیزی، علی، عابدی، یونس (۱۳۹۳). بررسی تأثیر مفهوم بازدارندگی بر امنیت عمومی و پیامدهای آن برای ناجا. فصلنامه علمی- پژوهشی انتظام اجتماعی، دوره ۶، شماره ۲، تابستان.
- قانون اقدامات تامینی، مصوب (۱۳۳۹).
- قانون مجازات اسلامی، مصوب (۱۳۷۰).
- گسن، ریمون (۱۳۷۰). جرم شناسی کاربردی. ترجمه مهدی کی نیا، تهران: انتشارات مجد.
- گل مهدی خامنه، علی (۱۳۸۴). مدیریت پیشگیری از جرایم. تهران: انتشارات تمدن اسلامی.

- معین، محمد (۱۳۷۵). فرهنگ فارسی. جلد اول، چاپ نهم، تهران: انتشارات سپهر.
- نجفی ابرند آبادی، علی حسین (۱۳۷۸). بزهکاری و پلیس محلی، مجله تحقیقات حقوقی، شماره ۱۹ - ۲۰.
- نجفی توانا، علی، رفیعی، حسن رضا و رفیعی، هادی (۱۳۹۲). نقش پیشگیری اجتماعی با رویکرد چند نهادی، پیشگیری از سرقت خودرو در تهران بزرگ. فصلنامه علمی- پژوهشی انتظام اجتماعی، دوره ۵، شماره ۱.
- وروایی، اکبر، بهربر، سروش (۱۳۸۸). اثربخشی الگوی پلیس سنتی و نوین در پیشگیری از جرم. فصلنامه علمی- پژوهشی انتظام اجتماعی، سال اول، شماره اول.
- هیوز، گوردون (۱۳۸۰). پیشگیری از جرم. ترجمه علیرضا کلدی، انتشارات سازمان بهزیستی کشور.

پښتونستان ښار، پښتونستان
پښتونستان ښار، پښتونستان